

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 3 zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący stwierdzenia nieważności decyzji Komisji „Termination of the Action” Ref. ARES(2021) 1953853, z powodu naruszenia istotnego wymogu postępowania, naruszenia traktatów i każdej zasady dotyczącej ich stosowania, przekroczenia kompetencji, szczególnie nieprawidłowej oceny prawnej okoliczności faktycznych i ustaleń (naruszenie zasady dobrej administracji, naruszenie zasad proporcjonalności, zasady pewności prawa, zgodności z prawem, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz nieprawidłowa ocena prawna okoliczności i ustaleń faktycznych żądania ostatniej płatności w ramach projektu 2015-SK-IA-0038 Slovak Safer Internet Centre IV).
2. Zarzut drugi dotyczący tego, aby żądanie ostatniej płatności w ramach projektu „Slovak Safer Internet Centre IV” zostało przekazane Komisji i INEA w celu jego oceny oraz dokonania oceny kontroli kompetencji oraz wykonania obowiązków umownych w oparciu o umowę o przyznaniu finansowania Nr INEA/CEF/ICT/A2015/1154788 oraz tego, aby nakazać Komisji dokonanie ostatecznej płatności kwalifikowalnych kosztów na rzecz skarżących zgodnie z ważną i skuteczną umową o przyznaniu finansowania, w oparciu o to, że Komisja jest właściwa do rozpoznawania spraw związanych z wykonywaniem projektów i transferami finansowymi na podstawie ważnej i skutecznej umowy pomiędzy Komisją i skarżącą.
3. Zarzut trzeci dotyczący nakazania Komisji zwrotu kosztów postępowania. Zgodnie z powyższymi argumentami i arbitralnym charakterem decyzji Komisji, skarżąca żąda zwrotu kosztów związanych z postępowaniem poprzedzającym wniesienie skargi jak i kosztów i wydatków związanych z pomocą prawną związaną z jej roszczeniem.

Skarga wniesiona w dniu 24 maja 2021 r. – TC / Parlament

(Sprawa T-309/21)

(2021/C 320/48)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: TC (przedstawiciel: adwokat D. Aukštuolytė)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 16 marca 2021 r.;
- stwierdzenie nieważności noty obciążeniowej nr 701000052 wystawionej przez Parlament Europejski w dniu 31 marca 2021 r.;
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Parlament bez uzasadnienia niesłusznie i w sposób nieracjonalny opóźnił wydanie decyzji, wbrew zasadzie, zgodnie z którą w postępowaniu administracyjnym działanie powinno zostać podjęte w rozsądnym terminie, ustanowionej w art. 41 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Z tego względu prawo skarżącego do obrony zostało naruszone w wyniku zbyt późnego wszczęcia wobec niego postępowania w sprawę odzyskania wierzycelności, ponieważ czas trwania tego postępowania pozbawił go możliwości skutecznej obrony przed postawionymi zarzutami i przedstawienia dowodów.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że będąca podstawą noty obciążeniowej decyzja sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego, stanowiąca środek prawny negatywnie wpływający na sytuację skarżącego, została wydana z naruszeniem zasad bezstronnego i rzetelnego postępowania i równości broni oraz prawa skarżącego do obrony:
 - opierając zaskarżoną decyzję na ustaleniach dokonanych przez Sąd w sprawie, w której skarżący nie brał udziału i co do której nie miał możliwości zostać wysłuchany, Parlament naruszył wynikające z art. 41 ust. 2 lit. a) i c) karty obowiązek uzasadnienia prawo skarżącego do bycia wysłuchanym;
 - Parlament nie przedstawił skarżącemu dowodów, na których pośrednio oparł zaskarżoną decyzję, ani nie udzielił skarżącemu innych informacji niezbędnych do właściwego umożliwienia mu wykonania prawa do bycia wysłuchanym (do przedstawienia uwag), z naruszeniem art. 41 ust. 2 lit. a) i b) karty.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Parlament popełnił błąd w ocenie, ponieważ nie ocenił przedstawionego przez skarżącego dowodu potwierdzającego, że okoliczności, do których odniósł się przed Sądem asystent, na których opiera się Parlament i w oparciu o które zostało wszczęte postępowanie w sprawie odzyskania, są błędne (potwierdzają, że dochodzenie zostało wszczęte bez uzasadnienia) i naruszają obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 41 ust. 2 lit. c) karty.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez Parlament zasady proporcjonalności i obowiązku uzasadnienia ustanowionej w art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) karty, w zakresie, w jakim kwota podlegająca zwrotowi została ustalona na 78 838,21 EUR. Kwota wymagana do spłaty nie została w pełni uzasadniona i z tego względu zaskarżona decyzja zakłada, że asystent parlamentarny nigdy nie pracował dla skarżącego.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że publicznie dostępna informacja Parlamentu potwierdza, iż asystent parlamentarny pełnił swoją funkcję nie później niż do dnia 15 grudnia 2015 r., co wskazuje, że wszczęcie postępowania w celu odzyskania środków finansowych było nieracjonalne, w związku z czym należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji.

Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2021 r. – Airoidi Metalli / Komisja

(Sprawa T-328/21)

(2021/C 320/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Airoidi Metalli SpA (Molteno, Włochy) (przedstawiciele: M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta, G. Pandey, P. Gjortler i V. Villante, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2021/546 z dnia 29 marca 2021 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz elementów wyciskanych z aluminium pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi w niniejszym postępowaniu przez nią samą i skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad równości stron i dobrej administracji, oczywistego błędu w ocenie oraz naruszenia prawa skarżącej do obrony i jej prawa do ujawnienia.